

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Britanni suâ culpâ, suâ regione pulsi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ritus redire profanos, & vetustam sacrilegamque vitam resumere, & decimas non reddere, tempore instituto non Ecclesias frequentare, ministrosque & Sacerdotes de eorum Ecclesijs pellere frequenti conspiratione componebant. Nimirum tres causæ erant, diabolus instigans, auaritia prouocans, & vitæ scelerumque libertas impellens, ut successio fieret; ea quæ Dei sunt, Deo non darentur; ac demum, excusso disciplina Christianæ iugo, licentia viuendi ex libidinis imperio armis compararetur. Et meruissent amittere religionem, nisi Deus aspiciens ad Regis pietatem gladio mitiore puniuisset. Nam id cum ad Boleslai Polonie Regis aures perductum esset, non tulit fidelissimus fidei Catholica propugnator gliscentem conspirationem consurgere, sed in ipso suo ortu illam mox extinxit. Authores enim illius, missis militibus, comprehendit, & capita conspirationis partim capitali supplicio extinxit, partim verberibus multauit: ceteris minus reus, & sola contagione sedatis aliorumque suasionem secutis parcendum decreuit. Hinc apparet, è quibus scintillis seditionum bellorumque incendia nascantur, quæ nisi in ortu suo opprimas, vel difficile postea, vel numquam domabis, si inualecant. *Filia Babylonis misera: beatus qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis. Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos tuos ad petram.* Surtulum manu licet vellere, annosam quercum, etiam pluribus adhibitis socijs, vix eradicabis. Mature igitur Boleslaus subuenit Religioni Catholicæ labascenti, eamque iterum erexit; ad quam rem totis exercitijs fuisset opus, si eam cadere permisisset. Facilius inclinata, quam lapsa in statum restituantur. Itaque currendum, quoties succurrendum; ne de fumo ad flammam venia-

Psal. 136. 9.

IX.

Petr. Ribad.
lib. 1. de Prin-
cipe Christiana-
no cap. 29.

Quod videre fuit apud Britannos, qui peregrinis erroribus atque doctrinis iam toti infecti pœnam meruerunt, quæ illis manu militari fuit inferenda. Etenim de Britannia, quam nunc Angliam appellamus, *Gildas scriptor perantiquus, & veritatis amantissimus testatur, per id tempus, quo Britanni Anglos, ut sibi contra Pictones ac Scotos essent auxilio, ascuerunt, eam totam insulam hæresi Pelagiana corruptissimam fuisse, huiusque impietatis vindicanda gratia permisisse Deum, ut Angli in eos ipsos arma conuerterent, quibus auxilio venerant, deuictosque ex insula pellerent, quam postea de suo nomine Angliano*

gliam appellauerunt. Tantum porrò decursu temporis ibi creuerat errorum colluies, ut quo tempore S. Gregorius pontifex Augustinum cum aliquot Monachis socijs in Angliam ad propagandam fidem destinasset, inuentis nonnullis hæreticis Episcopis, nullū Catholicum repererit. An non hîc Deus causam habuit, hostes suos armis excindendi, aut Martia manu e terra sua eijciendi & fugandi, tamquam colubros excantatos aut effumigatos? Quid iuuat designare, & non ferre? eludere eminus, infrendere cominus? Aliter Deus regit. Expectat pœnitentiam, tempus dat emendationi, quæ ubi non sequitur, sed omnia in peius ruunt, tandē clamat: *Finis venit: venit finis, euigilauit aduersum te, ecce venit.* Quare etiam Angelus clamauit voce magna ad eum, qui habebat falcem acutam, dicens: *Mitte falcem tuam acutam, & vindemia botros vineæ terræ: quoniam matura sunt vua eius.* Neque Angeli similes sunt humana tarditati, quæ etiam maturas vuas sæpe sinit in vite putrescere.

Ezech. 7. 6.
Apoc. 14. 18.

Post modò recitatam de Anglia historiam, subiungit Petrus Ribadeneira alia exempla. Cùm Albainus, inquit, Longobardorum rex, Italiam ingressus, Venetias, Liguriam, & Galliam Cisalpinam, (qua nunc ex illorum nomine Longobardia dicitur) occupauit, illæ Regiones multis erroribus ac hæresibus redundabant, & in Conciliis Constantinopolitanum ac Chalcedonense admodum erant contumaces. Quid illa memorem infelicia ac tristissima tempora, quæ orbis terrarum exitium atq; perniciem Mahumetum nobis dederunt? quot errores atq; hæreses contra Catholicam Religionem illis temporibus toto Oriente uigebant? nam Heráclius Imperator, hæresi infectus beneuolus se ac fauentem præbebat impietatis sectatoribus, neq; ab eis huius sceleris pœnas reposebat. Et, ut hoc caput concludam, vrbs Constantinopolis capta est euersaq; a Turcis anno nostræ salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio, eo ipso tempore, quo vita functis Palæologo Imperatore, & Patriarcha Constantinopolitano (qui non multo ante in Concilio Florentino ad unitatē Ecclesiæ Romanæ se aggregarant) & neglectis sanctissimi Concilij Florentini decretis, Græci, a suo capite diuulsi, a Deo etiam Opt. Max. defecerant. Quamdiu enim in Græcia floruit Religio, tamdiu floruit Imperium, & Religione deficiente, defecit quoq; Imperium, in cuius locum seruitus, captiuitas, strages, ruina, calamitas subintrarunt. Nostra atate Liuonia Prouincia, qua militibus S. Ma-

X.

Petrus Ribadeneira lib. 1. de Princ. Christian. c. 29.